

РЕШЕНИЕ

№ 5359

гр. София, 26.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **187** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1, ал. от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба с вх. № 593/08.01.2021г., подадена от Г. В. Н. с адрес [населено място],[жк], [улица], чрез адв. Н. Х. М. със съдебен адрес [населено място], [улица], с която е предявен иск срещу Областна дирекция на МВР – С. с адрес [населено място], [улица] правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер общо на 29 727.87 лева /след изменение на иска от 18.05.2022г./, представляващи имуществени вреди, от които 14 787 лева неизплатени земеделски субсидии за земеделската 2013г./2014г. и 14 940. 87 лева наложени санкции от Държавен фонд „Земеделие“ , ведно със законната лихва, считано от 24.04.2014г. до окончателното плащане.

В исквата молба се твърди, че вредите са причинени от незаконосъобразни действия на служители на ответника и от полицейско разпореждане, отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение №62/10.10. 2014г. по адм.дело № 85/2014г. на Административен съд [населено място]. Ищцата посочва, че в качеството на земеделски производител, считано от 07.10.2008г. обработва земеделски имот с рег.№003003 по плана за земеразделяне на землището в [населено място], С. област по силата на сключен договор за наем с Н. Н.. Г. В. е регистрирана като земеделски производител, считано от 07.10.2010г. до настоящия момент. През земеделската 2013/2014г. планирала производство на слънчоглед в процесния имот. За целта извършила всички агротехнически мероприятия, съобразно Агротехническата

карта за производство на слънчоглед, включително и есенно третиране с тотален хербицид. Извършена е и есенна дълбока оран, пролетно двукратно култивиране и обработка с изкуствени торове. Засаждането на слънчогледа било насрочено за 26.04.2014г. Имотът се охранявал от частна охранителна фирма. На 24.04.2014г. полицейски служители от ПУ [населено място], подразделение на ОДМВР – С. изгонват частните охранители, влизат, заедно с група роми с тежка земеделска техника в имота и разрушават всички извършени от Г. В. агротехнически мероприятия. На 26.04.2014г. Г. В. заварва земеделския имот неправомерно окупиран. М. М. Й. К. заявява, че имотът е окупиран от полицаи и чрез сила и заплахи, включително с огнестрелно оръжие пречи на наемателката да извърши плануваното агротехническо мероприятие - полагане на семена на слънчоглед. На място пристигат множество полицейски служители, някои с патрулни автомобили, някои с частни автомобили, като всички са били служители на ОДМВР – С. и неговите подразделения. На място присъствал и собственика на имота, който също не бил допуснат до него от полицейските служители. Подадени са сигнали на тел.112. М. М. К. издава разпореждане по чл. 55 от ЗМВР, с което забранява на ищцата Г. В. да извърши агротехнически мероприятия в процесния имот. Присъстващите на място полицейски служители поставят полицейски ограждения и възпрепятстват извършването на планираните агротехнически мероприятия. Полицейското разпореждане по чл. 55 от ЗМВР е отменено с Решение № 62/10.10.2014г. по адм.дело № 85/2014г. на Административен съд – Силистра, потвърдено с Решение № 241/11.01.2015г. по адм.дело № 1252/2015г. на ВАС на РБ. Случилото се ищцата обяснява с влияние на чужди разузнавателни служби в региона с цел прогонване на етническите българи. В резултат на незаконосъобразното разпореждане и действия на полицейските служители, ищцата претърпяла вреди за периода от деликта на 26.04.2014г. до датата на предявяване на иска. Предмет на предявения иск е обезщетение за имуществените вреди, представляващи неизплатената земеделска субсидия за 2013г./2014г. и наложената санкция от Държавен фонд „Земеделие“. Претендира разноски, включително адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Представя писмени бележки.

Ответникът – ОДМВР – С., в писмен отговор на исковата молба и в писмени бележки, прави възражение за недопустимост на производството, алтернативно за неоснователност на исковата претенция и прекомерно завишен размер на претендираното обезщетение. Прави искане за присъждане на разноски.

Прокурор Д. К. от СГП дава заключение, че исковата претенция е неоснователна и недоказана и не са налице предпоставките на чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Административен съд София – град, след преценка на становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.04.2014г. в в [населено място] е издадено разпореждане на полицейски орган с адресат Г. В. Н., с което ищцата, на основание чл.55 от ЗМВР е задължена да не предприема агротехнически мероприятия в имот № 003003, находящ се в землището на [населено място], Област С. до разрешаване на спора по законоустановения ред.

С Решение № 62/10.10.2014г. на Административен съд – Силистра по адм.дело № 85/2014г. е отменено като незаконосъобразно по жалба на Г. В. Н. разпореждане на М. при РУП [населено място] от 26.04.2014г., с което на основание чл. 55 от ЗМВР на ищцата е разпоредено да не предприема агротехнически мероприятия в имот №

003003, находящ се в землището на [населено място], Област С. с площ от 272.30 дка до разрешаване на спора по законоустановения ред.

С Решение № 241/11.01.2016г. на ВАС на РБ по адм.дело №1252/2015г. съдебното решение е оставено в сила.

Видно от представения по делото договор за наем, сключен на 07.06.2012г. в [населено място] между Н. М. Н. като наемодател и Г. В. Н. като наемател и анекс към договора от 28.02.2013г., наемодателят е предоставил на наемателя за временно възмездно ползване 272.30дка, представляващи недвижим имот № 003003 в землището на [населено място], С. област. Срокът на договора е 8 години от датата на подписването му, с възможност за продължаването му за неопределен срок. Към договора е приложена скица на имота. Договорът е регистриран в МЗХ.

Съгласно писмо на заместник – министър на земеделието и храните /л. 140 от делото/ за имота ежегодно от 2009г. са подавани заявления за подпомагане по схеми и мерки за Директни плащания, вписани в И.. За 2014г. имотът е бил регистриран за обработване от Н. с Договор за наем от 07.06.2012г., като ползвателката е подала заявление за подпомагане по Схеми за единно плащане на площ и за преразпределително плащане /СЕПП и С./ на 11.04.2014г. При очертаване на обработваемата площ е констатирано застъпване в размер на 26.22 хектара и наддекларирана площ от 72.84%, за което бенефициентката е санкционирана за бъдещ период. За 2015г. е подадено заявление за подпомагане за същата площ от 272 дка, което е признато и е изплатена дължимата сума от окончателната калкулация за оторизиране по схемата. За същия имот и за същата площ е подадено заявление от Тихо Г. Х., което не е прието от ДФ „Земеделие“ за валидно и заявителят не е получил субсидии.

Г. В. Н. е регистрирана като земеделски производител на 19.03.2010г., пререгистрирана на 10.03.2011г., 16.02.2012г., 15.02.2013г., 27.02.2014г. и 17.02.2015г. През стопанската 2013г./2014г. лицето е регистрирано с имот № 003003 в землището на [населено място], Област С. с имот с площ от 272, 30 дка, засят с маслодаен слънчоглед. За стопанската 2014г./2015г. лицето се е регистрирало със същия имот, който е засят с пшеница. Обстоятелствата се установяват от Удостоверение изх. № Ш-1577/27.05.2015г.

За 2013/2014г. имотът е заявен от Г. В. Н. за засяване на слънчоглед, видно от Удостоверение изх. № 1106 – 15/29.05.2015г. на МЗХ. /л.149/.

На 01.11.2013г. е сключен договор за охрана между Г. В. Н. и И. И. Н. за охрана на имот с площ от 272,30 дка, находящ се в землището на [населено място], Област С. по време на цялата селскостопанска 2013г./2014г.

На 10.09.2014г. е сключен договор между Г. В. Н. и [фирма] за физическа охрана на същия имот за срок от два месеца от неговото подписване.

Впоследствие охраната е възложена на [фирма], считано от 15.07.2015г.

Видно от изготвена докладна записка до ВНД началника на РУ „Полиция“ [населено място] на 24.04.2014г. М. М. К. е посетил процесния имот във връзка със сигнал, че се възпрепятства работата на механизатори в имота. На място заварил механизаторите С. С. Х. и К. Н. К., както и двама охранители, които предупредил да не възпрепятстват работата на механизаторите. Не установил данни за извършено престъпление или нарушение на обществения ред.

Досежно твърденията за действия на чужди разузнавателни служби, извън предмета на компетентност на настоящия съд, няма данни за отменен незаконосъобразен

административен акт, действия или бездействия на административни органи във връзка с чужди разузнавателни служби.

Като доказателства по делото са приети множество сигнали на Г. В. до министъра на земеделието и храните, до изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, до множество други български институции, до ЕП в С. и други, в които се съдържат оплаквания относно злоупотреби спрямо земеделски производители в Североизточна България, включително и ищцата.

Като доказателство по делото е прието писмо изх. № 11 – 36/11.02.2022г. на Министерство на земеделието, от което е видно, че ищцата Г. В. Н. е регистриран земеделски производител, представени са справки за дейността ѝ от 2011г. до 2021г. Всички справки за дейността през посочените години се отнасят за процесния имот от 272.30 дка в землището на [населено място], [община], област С.. За 2014г. имотът е деклариран като предвиден за засаждане със слънчоглед.

С писмо изх. № 02-1100/37#2/16.02.2022г. на Държавен фонд „Земеделие“ са изпратени писмени доказателства за заявените за подпомагане, дублирани имоти за 2013/2014г. от Г. В. Н. и [фирма]. Дублирането на част от заявените от ищцата имоти за процесната земеделска година е довело до спиране на плащанията по схемите и до налагане на санкции от ДФ „Земеделие“. Г. В. Н. е подала заявление за подпомагане за кампания 2014г. на 11.04.2014г. по Схема за единно плащане на площ и по Схема за преразпределително плащане. По заявлението са наложени санкции за бъдещ период, съгласно чл. 58 от Регламент 1122/2009: СЕПП -3455 лева, С. – 1515.69 лева. Санкциите са наложени поради частично дублиране на заявени земи за обработване със заявление на [фирма] с дата на подаване 13.05.2014г., в резултат на което е установена разлика между декларираната от ищцата и установена за обработване площ с повече от 50%. Няма данни наложените санкции да се обжалвани по съдебен ред и да са отменени. Няма данни отказът по подаденото заявление за плащане да е обжалван по съдебен ред и да е отменен.

По делото са разпитани свидетелите С. К. С. и Е. Т. Ш., чиито показания съдът кредитира като обективни, непротиворечиви и достоверни. Свидетелят С. дава показания, че е информиран от собственика на имота за възникналите проблеми във връзка с достъпа до него за обработката на земята. Свидетелства, че на 24.04.2014г. в имота са влезли неоторизирани от собственика лица с тежка техника и са го преорали на ново като са унищожили целия план за агротехнически мероприятия. На 26.04.2014г. ищцата е била възпрепятствана от служители на полицията да влезе в имота. Имотът е бил регистриран като такъв за обработка и получаване на земеделски субсидии от друго лице, след което е отказано изплащане на субсидиите и е наложена глоба. Земеделската 2013-2014г. била изцяло провалена. Свидетелката Ш. дава показания, че познава Г. Н. като земеделски производител, както и процесния имот. Същият бил обработван от нея от 2008г. През пролетта на 2014г. земята била окупирана от полицейски служители и ищцата не била допусната до имота, в резултат на което същият останал необработен. Не са изплатени земеделски субсидии за 2014г. и са наложени санкции. Преди 2014г. и след това Г. В. не е имала проблеми с ДФ „Земеделие“.

От ДФ „Земеделие“ по делото е представено Уведомително писмо до Г. В. Н. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2014г. Видно от писмото, по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ е констатирано несъответствие с изискванията за

подпомагане като е отказано финансово подпомагане на основание чр. 43, ал. 3 от ЗПЗП, изложени отделни подробни мотиви за отказа /проблеми с декларирания имот и дублиране на заявленията/, по Схема за преразпределително плащане /С./ е оторизирана сума в размер 0 лева. Със същото уведомително писмо на ищцата са наложени санкции за бъдещ период по СЕПП в размер на 3455 лева и по С. в размер на 1525.69 лева. Писмото е връчено на 14.10.2015г., отказите и санкциите не са обжалвани и са влезли в сила.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Искът е процесуално допустим като предявен от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт и действия, срещу надлежен ответник – юридическо лице.

Неоснователни са възраженията на ответника, че има други образувани и висящи съдебни производства със същия предмет и страни. При извършена служебна справка, съдът установи, че адм.дело №3364/2020г. на АССГ е прекратено с Определение № 3115/29.04.2021г. адм.дело № 4350/2019г. е прекратено с Определение № 4046/29.05.2019г., а адм. дело № 4283/2019г. е с ищец Н. М. Н..

Разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

По делото безспорно е установен незаконосъобразен административен акт, а именно разпореждане на М. при РУП [населено място] от 26.04.2014г., с което на основание чл. 55 от ЗМВР на ищцата е разпоредено да не предприема агротехнически мероприятия в имот № 003003, находящ се в землището на [населено място], Област С. с площ от 272.30 дка до разрешаване на спора по законоустановения ред. Разпореждането е отменено с Решение №62/10.10.2014г. на Административен съд – Силистра по адм.дело №85/2014г., оставено в сила с Решение № 241/11.01.2016г. на ВАС на РБ по адм. дело №1252/2015г.

По предмета на претенцията – обезщетение за неизплатени субсидии и наложени санкции няма отменен незаконосъобразен административен акт, доколкото отказът да се изплатят субсидиите и налагането на санкциите не са обжалвани от ищцата. Уведомителното писмо до Г. В. Н. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2014г., обективирало отказа и наложените санкции не е обжалвано. Видно от писмото, по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ е констатирано несъответствие с изискванията за подпомагане като е отказано финансово подпомагане на основание чр. 43, ал. 3 от ЗПЗП, изложени отделни подробни мотиви за отказа /проблеми с декларирания имот и дублиране на заявленията/, по Схема за преразпределително плащане /С./ е оторизирана сума в размер 0 лева. Със същото уведомително писмо на

ищцата са наложени санкции за бъдещ период по СЕПП в размер на 3455 лева и по С. в размер на 1525.69 лева. Писмото е връчено на 14.10.2015г., отказите и санкциите не са обжалвани и са влезли в сила. Санкциите са наложени и сумите за субсидии са отказани от Държавен фонд „Земеделие“, което няма нищо общо с ответника Областна дирекция на МВР – С., нито с издаден административен акт, действие или бездействие на служители на ответника.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ , следва ищецът да установи по безсъмнен и категоричен начин наличието на следните кумулативно изискуеми предпоставки, а именно: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред относно актовете, а в случаи на претендирани вреди от незаконосъобразни действия/ бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение; 2.настъпили вреди и 3.наличие на пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт или твърдените незаконосъобразни действия и/ или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Посочените предпоставки следва да се констатира кумулативно като липсата, на която и да е от тях е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ. Съобразно установената фактическа обстановка и събраните доказателствени материали по делото, настоящият състав приема, че не са налице посочените кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Уведомителното писмо до Г. В. Н. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2014г., с което по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ е констатирано несъответствие с изискванията за подпомагане като е отказано финансово подпомагане на основание чр. 43, ал. 3 от ЗПЗП, изложени отделни подробни мотиви за отказа /проблеми с декларирания имот и дублиране на заявленията/ и по Схема за преразпределително плащане /С./ е оторизирана сума в размер 0 лева не е обжалвано. Със същото уведомително писмо на ищцата са наложени санкции за бъдещ период по СЕПП в размер на 3455 лева и по С. в размер на 1525.69 лева. Писмото е връчено на 14.10.2015г., отказите и санкциите не са обжалвани и са влезли в сила.Разпореждане на М. при РУП [населено място] от 26.04.2014г. е отменено с влязло в сила съдебно решение, но с разпореждането не е отказано изплащане на субсидиите, нито са наложени санкции. Видно от текста на уведомителното писмо с отказа на Държавен фонд „Земеделие“, причините за неизплащане на субсидиите и налагане на санкциите са свързани с частично дублиране на заявленията за обработване на имотите между ищцата и [фирма] и недостатъчна остатъчна площ за финансиране. Няма причинно – следствена връзка между актове, действия или бездействия на ответника и неговите служители с причинените имуществени вреди на ищцата по предявените искове. Субсидиите са заявени за плащане пред Държавен фонд

„Земеделие“, отказът е постановен от същия административен орган. Не е отменен като незаконосъобразен. Санкциите също са наложени от Държавен фонд „Земеделие“ и са прихващани с плащания за последващи стопански години. Налагането на санкциите и извършените прихващания от Държавен фонд „Земеделие“ не са обжалвани по съдебен ред и не са отменени като незаконосъобразни. Вредите са в пряка и непосредствена причинно - следствена връзка именно с отказа на Държавен фонд „Земеделие“ да изплати субсидиите и с налагането на санкции върху земеделския производител и то не по повод на това, че имотът не е обработен за земеделската 2013/2014г., а поради дублиране на заявленията. Заявлението, което е спряло субсидиите и е довело да налагане на санкциите е подадено от [фирма], което няма нищо общо с Областна дирекция на МВР – С..

Съгласно практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение №81/27.01.2006г. по гр.д. № 23/2005г., Решение №129/25.07.2005г. по гр.д. №2439/2003г. е възприето, че „...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, които обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите“. Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. които са вследствие от увреждането. Непосредствени са вредите, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. Следователно в случая няма причинна връзка по чл. 4 от ЗОДОВ между претърпените от ищцата вреди, предмет на исковата молба и отмененото незаконосъобразно разпореждане на полицейски инспектор от [населено място], нито с действия на полицейски служители.

Предявените искове са изцяло неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени. Предвид претендираното присъждане на законна лихва, съдът споделя становището, че задължението за лихва има акцесорен характер, като следва съдбата на главното вземане. Съобразно обстоятелството, че искът за заплащане на обезщетение е неоснователен, то и претенцията относно лихвите е неоснователна.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, настоящият състав следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I – во отделение 43 състав:

Р Е Ш И

:

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени с искова молба вх. № 593/08.01.2021г., подадена от Г. В. Н. с адрес [населено място],[жк], [улица], чрез адв. Н. Х. М. със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу

Областна дирекция на МВР – С. с адрес [населено място], [улица] правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер общо на 29 727.87 лева, представляващи имуществени вреди, от които 14 787 лева неизплатени земеделски субсидии за земеделската 2013г./2014г. и 14 940. 87 лева наложени санкции от Държавен фонд „Земеделие“, ведно със законната лихва, считано от 24.04.2014г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Г. В. Н., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [жк], [улица] да заплати на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи –С. с адрес [населено място], [улица] сумата от 100 /сто/лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: